

שליחתנו

עיתון פנימי לתלמידי החיידר נט

שלום לכם חברים,

הטבת נברך את חודש אדר ראשון. אני זוכר איך בשנה שעברה בזמן הזה כבר ידעתי בדיוק למה אתחפש בפורים, ס"מתי' לטלות בדואר את מטלוחי המנות לחברים מהכיתה, ואבא ואמא היו באמצע לתכנן את פעילות פורים של בית חבי"ד. אבל השנה היא שנה מעוברת. חודש שבט נגמר ופורים עדיין רחוק, הרי בטבוע הבא יתחיל רק אדר א'. תבל...

רגע, רגע... "רק אדר א"?! איך לא שמתי לב? הטבוע מתחיל חודש אדר! כן, "משנכנס אדר מרבין בשמחה" מתאים גם לאדר ראשון. השמחה כבר מתחילה.

בשנה שעברה היה לנו חודש שלם של שמחה, והשנה יש לנו כפול! שישים ימים של שמחה טהורה, שיכולים לבטל כל דבר של היפך השמחה. אז חודש טוב, ושמח פי שניים!
שלכם, שמוליק

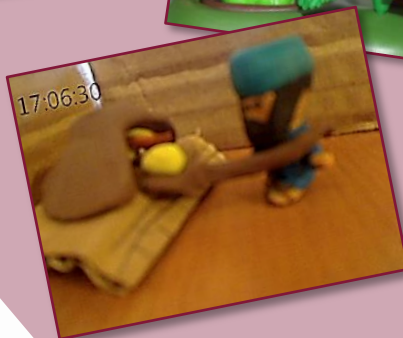

הצגות

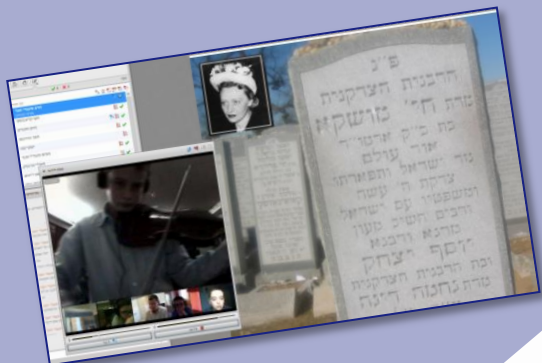
אניגמה

תלמידי כיתה ו'
סיכמו את ל"ט אבות מלאכה,
עליהם למדו במשנה,
במוצגים מושקעים במיוחד.
בתמונות - המוצגים שהכינו התלמידים המוכשרים:
לוי שניאורסון, שניאור כהן ומענדל קמינצקי

בתחילת השבוע
ציינו בכיתות את
כ"ב שבט, היארצייט של
הרבנית חיה מושקא,
בהתוועדויות חסידיות.
בתמונה: חיים חיטריק מנגן בכינור
ניגון חסידי בהתוועדות בכיתה ז'

"והחי יתן אל לבו"
תלמידי כיתה ג'
באמירת 'לחיים'
בהתוועדות כ"ב שבט

הצגות נט

אניגמה

קבלת פנים מרגשת בכיתה ה' לתלמיד מנחם ליצמן שחזר משהותו אצל הרבי. מנחם שיתף את החברים בתמונות וחוויות מהמקומות המיוחדים בהם ביקר – החדר של הרבי, חדר השידורים ב-770, נסיעה בטנק המבצעים, ועוד. זכרן בסיפור מיוחד שחווה בעצמו, כאשר טנק המבצעים בו נסע נתקע בשלג, וכאשר החליטו לחזור בעל פה על מאמר 'באתי לגני' – הצליחו ברוך ה' להיחלץ.

תלמיד החיידר נט
מקדמים בברכת
ברוכים הבאים
בשם ה'
את התלמיד השליח
היקר והמצטיין
מנחם מענדל הל
ליצמן ה"ו
על שובו לעיר של
ולחיידר נט

לראות את ילדי החיידר שלנו מתפללים זהו תענוג של ממש. בתמונות: תלמידי כיתה ג' שקועים בניגון חסידי בשעת התפילה עם הרב שמואל פיש

מזל טוב

אשרקה
ליכטשטיין
כיתה ב'
ל' שבט

הפינו נט שלנו

מאיר סטמבלר, כיתה ג':
הרב"ם

יהודה תיטריק, כיתה ג':
מתן תורה

לייבלה סגל, כיתה ג'

חיים הרטמן מכיתה ב' אסיה
קיבל בדואר פרס ותעודת הצטיינות
מהמורה מנוחה ליברמן
על מבצע ההכנה ל" שבט

שליחות מסתורית

פרק ט'

תקציר: אברהם נחשף לאורח חיינו המופקר של דודו משה, בעודו מצוייד בהוראות מדוייקות מרבו כיצד לנהוג בביתו. רבי אליהו גם לימד אותו כיצד לכוון כוונות מיוחדות שמעוררות את כוח הזיכרון.

אליהו, והזדרז לבצע אותם בטרם יחזור דודו הביתה. בחוץ החל להתקרר, ומשה פנה לכיוון הבית. שום דבר לא הכין אותו להפתעה שיגלה בפתח, דרכו הוא נכנס מידי יום. הוא התקרב אל הדלת, שנפתחה כתמיד בידי המשרת, אך אז קפא על מקומו ועמד במשך דקות ארוכות, כאילו איבד את היכולת לזוז, כשמבטו נעוץ במזוזה הקטנה התלויה בפתח הבית.

אברהם, שהמתין כל אותה עת בציפייה מהולה בחשש, התקרב בהיסוס אל משה וגילה דמעות קטנות מבצצות בזוויות עיניו. "שלושים שנה", לחש משה מבלי להפנות את מבטו "שלושים שנה לא ראיתי מזוזה, לא תפילין, ולא ספר תורה". והדמעות הקטנות הפכו במהרה לזרם חזק. המטף יבוא

באותו בוקר השכים ר' אברהם קום, והתעמק בלימוד ובתפילה, כשהוא מכוון בדבקות את הכוונות אשר לימד אותו רבו. כשסיים, המתין לשעת כושר, וזו לא איחרה לבוא. "אברהם", קרא אליו דודו משה מכיוון הדלת הראשית "אני יוצא לסיבוב קצר, לשאוף אוויר צח, הרגש נא בנוח לבקש מהמשרתים כל מה שתצטרך עד אשר אחזור".

ברגע שנסגרה הדלת אחריו, מיהר אברהם לחדרו, והוציא מתרמילו את החפץ הקדוש שהעניק לו רבי אליהו לפני הנסיעה – מזוזה.

"את המזוזה הזו תקבע בפתח הבית, לאחר שתכוון את הכוונות מעוררות הזיכרון, וה' יתברך יעזור לך לעורר את ליבו של דודך", נזכר אברהם בדבריו של רבי